

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : MRG5080416

ชื่อโครงการ : ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความถี่มูลฐานกับค่าระยะเวลาของสระในภาษา

ตระกูลไทและตระกูลมอญ-เขมร: นัยสำคัญต่อทฤษฎีวิวัฒนาการของ
วรรณยุกต์

ชื่อนักวิจัย : ผดินีพร ธีรานนท์

E-mail Address : tphanintra@hotmail.com

ระยะเวลาโครงการ : 2 ปี (2 กรกฎาคม 2550-2 กรกฎาคม 2552)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความถี่มูลฐาน (Fundamental frequency) กับค่าระยะเวลา (Duration) ของสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวของคู่เทียบเสียงสระ 9 คู่ในภาษาตระกูลไท 5 ภาษา และภาษาตระกูลมอญ-เขมร 5 ภาษา รวม 10 ภาษา ในคำพูดที่ออกเสียงโดยผู้บอกภาษา 3 กลุ่มอายุ คือ ผู้บอกภาษาที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ผู้บอกภาษาที่มีอายุ 35-45 ปี และผู้บอกภาษาที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าความถี่มูลฐานและค่าระยะเวลาด้วยโปรแกรม Praat 4.2.09 จากนั้นผู้วิจัยแปลงค่าความถี่มูลฐานให้เป็นค่าเฮิรตซ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของ 2 ประชากร (t-test) การทดสอบแผนแบบการทดลองที่วัดซ้ำ (Repeated measure anova หรือ RM anova) และเพื่อยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฮิรตซ์กับค่าระยะเวลาผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation)

ผลการวิจัยพบว่าค่าระยะเวลาของสระเสียงยาวมากกว่าค่าระยะเวลาของสระเสียงสั้นในทุกคู่เทียบเสียงสระสั้นยาว แต่ไม่ทุกคู่เทียบเสียงสระมีค่าเฮิรตซ์ของสระเสียงสั้นมากกว่าค่าเฮิรตซ์ของสระเสียงยาว ในภาษาตระกูลไทมีภาษาจำนวน 2 ภาษา คือ ภาษาไทดำ และภาษาไทย ที่มีแนวโน้มว่าความสั้นยาวของสระทำให้เกิดวิวัฒนาการของวรรณยุกต์ได้ ส่วนภาษาตระกูลมอญ-เขมร มีภาษาของ ที่มีแนวโน้มว่าความสั้นยาวของสระอาจทำให้เกิดวิวัฒนาการของวรรณยุกต์ เนื่องจากในผลการวิจัยของทั้ง 3 ภาษา แสดงว่า ความสั้นยาวของเสียงสระทำให้เกิดวรรณยุกต์สูงและต่ำได้ กล่าวคือ ในกลุ่มคนอายุมาก มีอัตราส่วนค่าระยะเวลาของสระเสียงยาวต่อค่าระยะเวลาของสระเสียงสั้นมาก และมีความแตกต่างระหว่างค่าเฮิรตซ์ของสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวน้อย ส่วนในคนที่อายุน้อยกว่ามีอัตราส่วนค่าระยะเวลาของสระเสียงยาวต่อค่าระยะเวลาของสระเสียงสั้นน้อย แต่มีความแตกต่างระหว่างค่าเฮิรตซ์ของสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวมากกว่า

คำหลัก : ความสั้นยาวของสระ/ ทฤษฎีวิวัฒนาการของวรรณยุกต์

Abstract

Project Code : MRG5080416

Project Title : The interaction between fundamental frequency and duration of vowels in
Tai and Mon-Khmer languages: implications for tonogenesis theory

Investigator : Phanintra Teeranon School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University

E-mail Address : tphanintra@hotmail.com

Project Period : 2 years (2 July 2007-2 July 2009)

This study attempts to prove that nine pairs of short and long vowels of the same quality in 5 Tai languages and 5 Mon-Khmer languages cause high and low tones. The informants in the study were divided into three age groups: over-sixty, thirty-five to forty-five and under-twenty. The data were analyzed by using Praat 4.2.09. The fundamental frequency was then converted to semitone values. A statistical analysis with t-test and repeated measure anova was carried out. To attest the relationship between semitone values and duration of vowels, a correlation analysis was also performed.

The results show that not all the semitone values of the short vowels are higher than those of long vowels. The size of semitone difference between short and long vowels varies between age groups. Tai Dam, Thai, and Chong have shown plausibility to develop tones from vowel length. The older group has shown high duration ratio (long:short) and large size of semitone difference, while the younger groups has shown lower duration ratio and smaller size of semitone difference.

Keywords : Vowel length, Tonogenesis